

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (V. Efros)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererilor de recurs depuse de Serviciul Vamal,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Eduard Lungu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la
contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și
repararea prejudiciului moral,

împotriva încheierii din 28 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea de revizuire depusă de Eduard Lungu, a fost casată decizia din 29
octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău cu reținerea cauzei pentru examinare în
ordine de apel,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Eduard Lungu, a fost casată hotărârea din 03 iunie 2015 a
Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a
acțiunii,

și împotriva încheierii din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea lui Eduard Lungu cu privire la explicarea deciziei din 20 martie 2019 a
Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 30 martie 2015 Eduard Lungu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului
administrativ, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost angajat în funcție de inspector
în cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova, iar la 24 ianuarie 2015, în intervalul
orei 05.00-05.40, prin postul vamal Vadul lui Vodă a Biroului Vamal Chișinău a
traversat mijlocul de transport de model „Mercedes Actros” cu numărul de
înmatriculare xxxxx și după efectuarea controlului, în cabina mijlocului de transport nu

au fost observate mărfuri prohibite sau alte obiecte interzise de legislație, în legătură cu ce, i-a permis șoferului să-și continue direcția.

A relatat reclamantul că, la data de 28 ianuarie 2015 a aflat că Direcția servicii operative a DAL, a depus conducerii Serviciului Vamal un raport privind reținerea pentru verificare de către colaboratorii Serviciului echipe mobile Centru a mijlocului de transport nominalizat, în salonul căruia au fost depistate recipiente cu un total de 1400 litri de lichid cu miros specific de motorină, fără acte de proveniență.

A invocat reclamantul că la data de 12 martie 2015, prin ordinul pârâtului nr. 209-p i-a fost aplicată sancțiune sub formă de eliberare din serviciu.

A considerat reclamantul că ordinul privind aplicarea sancțiunii de eliberare din serviciu a fost emis cu numeroase încălcări, inclusiv, data reținerii autocamionului nu coincide cu data traversării frontierei vamale, acesta traversând postul vamal Vadul lui Vodă la 24 ianuarie 2015, pe când reținerea autocamionului de către echipele mobile a avut loc la 28 ianuarie 2015, ce denotă că autocamionul a fost reținut de echipa mobilă doar după 3 zile de la data efectuării controlului în postul vamal Vadul lui Vodă.

Autocamionul a fost reținut de către echipa mobilă în apropiere de mun. Chișinău, la o distanță de aproximativ 30 km de la locul în care a fost efectuat controlul, din momentul traversării autocamionului prin postul vamal Vadul lui Vodă și momentul reținerii a expirat un interval mare de timp în care, șoferul autocamionului a avut suficient timp pentru a prelua motorina de la o stație de alimentare sau din orice alt loc, așa cum de la postul vamal Vadul lui Vodă până în or. Cricova există aproximativ 10 benzinării, având în vedere că actele de proveniență a mărfii lipsesc.

A afirmat reclamantul că la momentul controlului s-a asigurat că autocamionul corespunde cerințelor de trecere a postului vamal Vadul lui Vodă. Mijlocul de transport a fost reținut de echipa mobilă la altă dată decât data în care a traversat postul vamal, iar în ziua respectivă dînsul nu se afla în tură, fapt ce se confirmă prin datele din Registrul de evidență.

A susținut reclamantul că, în acest mod, contrar ordinului contestat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu reclamantul a manifestat un nivel înalt de profesionalism, corectitudine și conștiinciozitate, iar controlul selectiv al unității de transport a fost efectuat în strictă corespundere cu legislația vamală.

A invocat reclamantul că, este membru al organului sindical din cadrul Serviciului Vamal și în acest caz angajatorul era obligat să solicite în prealabil avizul organului sindical, în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) și art. 89 alin. (2) Codul muncii, fapt ce nu a avut loc.

A considerat reclamantul că, sancțiunea aplicată este nejustificată și excesiv de severă, motiv pentru care a solicitat anularea ordinului Serviciului Vamal nr. 209-p din 12 martie 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii sub formă de eliberare din serviciu”, achitarea plăților salariale pentru întreaga perioadă de eliberare nelegitimă din serviciu, compensarea prejudiciului moral în mărime de 30 000 de lei și restituirea cheltuielilor de asistență juridică conform bonului de plată anexat.

Prin hotărârea din 03 iunie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de Eduard Lungu ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 29 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Eduard Lungu și a fost menținută hotărârea primei instanțe din 03 iunie 2015.

Prin încheierea din 24 februarie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Eduard Lungu, reprezentat de avocatul Mihalache Iurie.

Prin încheierea din 18 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Eduard Lungu.

Prin încheierea din 31 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Eduard Lungu.

Prin încheierea din 28 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de revizuire depusă de Eduard Lungu, a fost casată decizia din 29 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și a fost reținută cauza pentru examinare în ordine de apel.

În susținerea soluției de admitere a cererii de revizuire instanța de apel a aplicat prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, și a conchis că ulterior soluționării prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, a cererii de apel declarate de Eduard Lungu împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 03 iunie 2015, la data de 25 iunie 2018 a fost emisă sentință Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, care are o putere decisivă asupra concluziei instanțelor de fond și apel expuse în actele procedurale emise, această sentință conține circumstanțe și fapte esențiale noi, care sunt de importanță esențială pentru justa soluționare a litigiului, acestea nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului în timpul judecării anterioare a cauzei.

Prin cererea de concretizare, Eduard Lungu a renunțat la pretențiile privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și a solicitat în temeiul art. 90 alin. (4) Codul muncii, încasarea compensației în mărime de 13164 de lei (trei salarii medii lunare) în locul restabilirii în funcție.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Eduard Lungu, a fost casată hotărârea din 03 iunie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău și a fost pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost anulat ordinul Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 209-p din 12 martie 2015 „Cu privire la sancționarea dlor E. Lungu și A. Zmuncilă, Biroul Vamal Chișinău”, în partea ce îl vizează pe Eduard Lungu și prin care lui Eduard Lungu - inspector al Postului vamal Vadul lui Vodă, Biroul Vamal Chișinău i s-a aplicat sancțiunea disciplinară - eliberarea din serviciu.

Conform prevederilor art. 90 alin. (4) Codul muncii, cu acordul salariatului, a fost încasat de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Eduard Lungu compensația în mărime de trei salarii medii lunare în sumă de 13164 de lei, în locul restabilirii în serviciu, cu calcularea și deducerea din această sumă a plăților obligatorii de la bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale, considerându-l pe Eduard Lungu eliberat din Serviciul Vamal al Republicii Moldova, în legătură cu demisia funcționarului vamal, începând cu data de 02 noiembrie 2016.

A fost încasat de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova în beneficiul lui Eduard Lungu suma de 13164 de lei cu titlu de prejudiciului moral cauzat și suma de 5000 de lei

cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în rest, pretenția cu privire la reararea prejudiciului moral a fost respinsă.

În conformitate cu prevederile art. 375 alin. (3) Codul procedură civilă, în legătură cu renunțarea la pretenții și admiterea renunțării de către instanța de apel, a fost încetat procesul la acțiunea lui Lungu Eduard împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova în partea pretenției privind încasarea salariului mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu în perioada 12 martie 2015 -02 noiembrie 2016 în sumă totală de 86708,88 de lei, a fost explicat apelantului-reclamant consecințele renunțării și încetării procesului, și anume, inadmisibilitatea adresării repetate a aceluiași reclamant, către același pârât, cu aceleași pretenții și în aceleași temeuri.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a aplicat prevederile art. 1 alin. (2), 2, 26 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ, art. 206 alin. (1), (2) și (5), 28 alin. (1) și (2), 209 alin. (1), 210 alin. (1)-(3), 89 alin. (2), 90 alin. (1)-(4), 329 alin. (1) și (2) Codul muncii, art. 15, 26 al Legii serviciului vamal (în vigoare la data emiterii ordinului), pct. 7 și 11 din Codul de conduită a colaboratorului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 456 din 27 iulie 2009, pct. 8, 37-41 din Statutul disciplinar al factorilor de decizie din organele controlului vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 746 din 07 august 1997, art. 1422 alin. (1) și (2), 1423 alin. (1) și (2) Codul civil în vigoare până la 01 martie 2019 și a concluzionat că sancțiunea disciplinară aplicată lui Eduard Lungu prin ordinul Serviciului Vamal din 12 martie 2015 este aplicată peste termenul de o lună, stabilit de art. 209 alin. (1) Codul muncii.

Mai mult, instanța de apel a stabilit că actele cauzei denotă o diferență esențială și determinantă între orele realizării evenimentelor ce au stat la baza aplicării sancțiunii disciplinare, or, Eduard Lungu a efectuat controlul autovehiculului vizat la postul vamal intern Vadul lui Vodă la ora 5:36 a zilei de 24 ianuarie 2015 și momentul stabilirii faptei contravenționale.

La caz, instanța de apel a stabilit că, intimatul nu a probat comiterea de către apelant a faptei ilicite apreciate ca fiind abatere disciplinară la data de 24 ianuarie 2015, ora 05.36 (momentul efectuării de către apelant a controlului autovehiculul de model „Mercedes Actros” cu numărul de înmatriculare xxxxx în postul vamal intern Vadul lui Vodă în care își exercita activitatea), deoarece probele prezentate de către intimat nu dovedesc că eludarea controlului vamal de către conducătorul autovehiculul de model „Mercedes Actros” cu numărul de înmatriculare xxxxx la transportarea a 1400 litri de motorină ar fi avut loc la data și ora indicate, inclusiv în contextul în care după realizarea de către apelant a controlului conducătorul auto respectiv dispune, ipotetic, de posibilitatea traversării repetate a postului vamal.

Din aceste motive, trimiterile intimatului la procesul-verbal cu privire la contravenție din 02 aprilie 2015 și hotărârile judecătorești prin care s-a respins contestația împotriva acestuia, sunt nefondate în condițiile în care circumstanțele expuse mai sus nu denotă indubitabil existența unei legături cauzale între fapta imputată apelantului și depistarea ulterioară a transportării de către conducătorul autovehiculului nominalizat a mărfurilor respective, astfel încât nu este dovedit că la momentul efectuării de către apelant a controlului acestui autovehicul conducătorul acestuia realiza transportul mărfurilor corespunzătoare, sau acest fapt s-a realizat ulterior.

Colegiul instanței de apel a constatat că intimatul nu a dovedit prin probe pertinente și admisibile că apelantul a comis fapta imputată acestuia prin ordinul contestat, respectiv că a admis în activitatea sa o abatere disciplinară sancționabilă în corespundere cu legislația pertinentă.

În consecință instanța de apel a concluzionat că în speță se întrunesc condițiile instituite de art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ pentru anularea ordinului contestat, în contextul în care constatările expuse mai sus denotă că acesta nu corespunde exigențelor legale, motiv pentru care pretenția corespunzătoare a apelantului a fost admisă.

Astfel, dat fiind că instanța de apel a constatat ilegalitatea aplicării față de apelant a sancțiunii disciplinare sub forma concedierii, iar apelantul și-a dat acordul la încasarea compensației în quantum minim în locul restabilirii în funcție, Colegiul instanței de apel a constatat că în speță se întrunesc condițiile legale pentru încasarea compensației respective, quantumul căreia este suma de 13164 de lei, reieșind din quantumul salariului mediu al apelantului de care acesta beneficia până în momentul concedierii.

Concomitent, instanța de apel a relevat că normele citate mai sus impun obligatoriu compensarea prejudiciului moral cauzat angajatului de către angajator pentru eliberarea ilicită din funcție, constatând că quantumul acesteia de trei salarii medii lunare a apelantului este suficientă pentru compensarea prejudiciului cauzat.

Totodată instanța de apel a admis renunțul reclamantului de la pretenția de privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru și a dispus încetarea procesului în partea pretenției date, fiindu-i explicat reclamantului consecințele renunțării și încetării procesului.

La data de 23 mai 2019, Serviciul Vamal al Republicii Moldova, a depus cerere de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii din 28 ianuarie 2019 și a deciziei instanței de apel din 20 martie 2019 cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat în mod eronat normele de drept material și procedural.

A menționat că cererea de revizuire a fost depusă în afara termenului de prescripție și a fost admisă nefondat de către instanța de apel cu aplicarea eronată a prevederilor art. 449 lit. b) CPC. Astfel, a indicat că intimatul/revizuent a solicitat instanței de apel repunerea în termen a cererii înaintate pe motiv că ultimul a luat cunoștință cu sentința din 18 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni la data de 10 iulie 2018, sentință în care, în opinia revizuentului au fost expuse circumstanțe noi pe care ultimul și-a întemeiat cererea de revizuire și anume mărturiile lui Ion Mereuță din 24 ianuarie 2015 precum și a procesului-verbal de reținere a mărfurilor din aceiași dată. Totodată, instanța de apel a considerat cererea de revizuire ca fiind depusă în termenul legal, fără a considera necesară repunerea în termenul de prescripție.

A susținut că instanța de apel eronat a concluzionat că cererea de revizuire depusă de către Eduard Lungu, are ca suport probator sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 25 iunie 2018, în consecință casându-se decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015. Or, obiectul depus în sentința nominalizată constituie infracțiunea admisă de către un alt funcționar vamal, în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

A mai susținut că este neîntemeiată și decizia instanței de apel din 20 martie 2019, deoarece aceasta cuprinde o citare a prevederilor legislației muncii și contenciosului administrativ, fără o apreciere juridică în raport cu speța examinată. A considerat că concluziile instanței de apel sunt contradictorii, pe deoparte instanța de apel a indicat că ordinul cu privire la sancționare a lui Eduard Lungu ar fi fost emis cu încălcarea procedurii prin nerespectarea termenului de aplicare a sancțiunii disciplinare, iar pe de altă parte a constatat și lipsa abaterii disciplinare.

A invocat că greșit instanța de apel a pus la baza admiterii cererii de apel mărturiile lui Ion Mereuță prin care acesta afirmă că mărfurile au fost încărcate de pe partea dreaptă a Nistrului, adică după traversarea postului vamal.

Prin încheierea din 05 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea lui Eduard Lungu cu privire la explicarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2019 și a fost explicat că dispoziția instanței privind anularea ordinului Serviciului Vamal al Republicii Moldova nr. 209-p din 12 martie 2015 cu privire la sancționarea lui Eduard Lungu – inspector al Postului Vamal Vadul lui Vodă, Biroul Vamal Chișinău și considerarea eliberării din Serviciul Vamal al Republicii Moldova a lui Eduard Lungu, în legătură cu demisia funcționarului vamal, începând cu data de 02 noiembrie 2016, constituie temei pentru Serviciul Vamal de a efectua înscrierile în carnetul de muncă a lui Eduard Lungu.

La data de 18 iulie 2019 Serviciul Vamal al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 05 iunie 2019, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii de explicare a deciziei.

În motivarea recursului, Serviciul Vamal a indicat că instanța de apel a emis o încheiere neîntemeiată și neargumentată, prin care a admis solicitarea lui Eduard Lungu de a efectua înscrieri în carnetul de muncă.

La data de 04 septembrie 2019 Eduard Lungu a depus referință prin care a solicitat respingerea recursurilor Serviciului Vamal cu menținerea actelor judecătorești contestate, pe care le consideră întemeiate și legale, cu atât mai mult că, Serviciul Vamal a executat parțial decizia instanței de apel.

Examinând admisibilitatea cererilor de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor

prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 429 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 20 martie 2019 și a expediat-o părților la data de 24 aprilie 2019, însă la actele cauzei lipsesc date prin care s-ar confirma recepționarea acestora de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursurile în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursurilor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile depuse de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind

lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului consideră că recursurile depuse de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile depuse de Serviciul Vamal se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru